

Bijbels perspectief

Woord van de week

Judas 1:24, 25.

Hem nu, die u voor struikelen kan behoeden en onberispelijk doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde, de enige God, onze Heiland, zij door Jezus Christus, onze Heer, heerlijkheid, majesteit, kracht en macht vóór alle eeuwigheid, èn nu èn in alle eeuwigheid. Amen.

(Komend(e)) Goede Vrijdag en Pasen staan garant voor hetgeen in de tekstverzen van deze week te lezen valt. Het kruisoffer en de Opstanding zijn geen op zichzelf staande gebeurtenissen. Ze zijn namelijk gericht op het uiteindelijke doel dat God met de mensheid had en nog steeds heeft: de mens bestemd voor Jezus Christus - gesteld voor zijn troon, delen in zijn troon. Het meest geweldige liefdesplan van God en dat, van voor de grondlegging der wereld (Ef. 1:4)!

Het waren, zoals we in de (bijna) afgelopen lijdensstijd hebben kunnen zien, de zondeval, de zonde en ons zondaar zijn, die een streep dreigden te halen door dit oorspronkelijke doel van God. God had het volste recht om na de zondeval - het bewust kiezen tegen God en voor zichzelf door de mens - een punt te zetten achter zijn grootse voornemen met de mens in relatie tot zijn Zoon. Maar Hij deed dat niet. Sterker nog, de Bijbel laat weten dat Hij zelfs met het trieste gegeven van dit alles had gerekend. Het heet in Gods Woord dat het Lam al van de grondlegging der wereld af was geslacht (Openb. 13:8 HSV). Dat wil zeggen, dat God zijn plan van liefde (Goede Vrijdag en Pasen) al klaar had voor de grondlegging der wereld. Hoe opmerkelijk stemt dit overeen met zijn voornemen ten aanzien van de mens in relatie tot zijn Zoon. Ook ten aanzien van dat plan laat Gods Woord weten dat het er al was voor de grondlegging der wereld.

Met die Goede Vrijdag - intussen een moment van ver terug in de geschiedenis - werd hetgeen in Openbaring 13:8 wordt genoemd werkelijkheid. God geeft op die wijze ieder die gestruikeld en gevallen is, en dat is in Adam elk mens – elke zondaar, de gelegenheid weer opgericht te worden zodat hij/zij, dat zijn u, jij en ik, toch alsnog deel mag hebben aan Gods uiteindelijke plan dat uitmondt in niets minder dan het geweldigste feest ooit, de bruiloft van het Lam. Een gebeuren dat, zeker gelet op de tekenen van de tijd, dichterbij is dan we wellicht vermoeden en wis en waarachtig realiteit zal worden, net zoals het voor de grondlegging der wereld voorgestelde lijden en sterven van het Lam van God werkelijkheid is geworden in de geschiedenis. Een zaak zo zeker en waar als Gods liefde, en bevestigd door en in de opstanding van Jezus Christus. In Hem verlangt God naar ons. Dat bewijst ons Goede Vrijdag en Pasen.

Maar om deel te kunnen hebben aan Gods onveranderlijke voornemen is redding nodig. Wie vanuit dat besef bij het kruis gebogen heeft, heeft met dat door God gespelde geweldige vooruitzicht van de bruiloft van en met het Lam de behoefte tot juichen zoals in de verzen van deze week wordt gezegd. Die belijdt: Hem, de Drie-enige God, komt toe alle heerlijkheid, majesteit, kracht en macht - iets dat ook vastlag voor de aanvang der tijden (vóór alle eeuwigheid), en vastligt, nu en in alle eeuwigheid. Hij leeft! En ik?

Gebed

Hemels Vader dank dat U in Uw Zoon en in zijn lijdensweg naar de mens toe Uw liefde hebt getoond - en hoe. Zijn lijden en sterven spreekt juist in deze dagen waarin zo velen direct met lijden en dood worden geconfronteerd des te meer aan. Dat Uw opstanding Here Jezus Christus voor een ieder van ons even krachtig getuigt: de dood heeft niet het laatste woord. Dat ons hart het daarom aandurft te zingen: omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen. U zij de glorie Vader, Zoon en Heilige Geest! Waardig is het Lam. Amen.